

TIL ÅPNINGEN AV LØVSTAD BRU

(Skrevet av Sofie Belstad.)

Ser vi på bygda som ligger så vakker,
sanner vi ordtaket: "Hjemme er best".
Gjerdrum med sletter og rabber og bakker.
Ligger s velstelt og fredelig i vest.
I øst ligger Ullensaker, fin og fornem,
et blinkende sølvbånd er skill mellom dem.

Elva har været det trofaste skillet,
vasket sin vei under tidenes gang.
Mangen en vandrer ved bredden har hvilet,
Mangen en fisker har trallet sin sang.
Her har den skiftet ved vinter og vår,
liten og stor, gjennom tusinde år.

Om her ei havfruen tumlet og badet
mens hun av løvkronen flettet sin krans,
så er det sikkert at ungdommen vadet
Over til Gjerdrum til alvor og lek, -
at unggutten vasset så sikker og trygg
mens jenta satt tørrskodd og stolt på hans rygg.

Hendt har det mange som aktet seg over
at de ved elva igjen måtte snu.
Da var det flere som tenkte litt over
det var nødvendig å bygge ei bru.
Samtale ble det – beslutning ble tatt
et utkast ble tegnet, og planene lagt.

Så ble det arbeid for flittige hender
med lyst og interesse av granner omkring.
Når de fikk sement, alt det de trenger,
så skulle brua snart være i sving.
Vaiere, pilarer på mangfoldige tonn
ble plantet i bakken, ja helt ned til bønn.

Nå står den ferdig med gulv og gelender,
nå kan vi lettvint spasere på den.
Gå over brua til granner og venner,
hygge og nytte for strevet igjen.
Kan hende at ungdommen fra bygdene om
rekker hverandre på brua sin hånd.

Ja de fortjener all heder og ære,
de som for bygda har klaret et løft.
Alle deltagere så stolte kan være
når brua i kveld blir innviet og døpt.
Den som ga vink til den nyttige plan,
den skal i dag gi brua sitt navn.